

Đang đang ngồi đó ruột gan rối bời thì bác sĩ từ trong phòng cấp cứu đi ra . Ông ta làm ra vẻ mặt nghiêm trọng rồi nói .

- Cho hỏi ai là người nhà của bệnh nhân vừa được chuyển vào đây ?
- Tôi , là tôi , có chuyện gì vậy bác sĩ ?
- Chào cậu , cho hỏi cậu là gì của bệnh nhân nữ đó ?
- Tôi.. tôi là bạn của cô ấy . Cô ấy sao rồi bác sĩ .

Trong khi Đang sốt sắng trong từng nhịp thở thì vị bác sĩ lại thở dài chậm rãi nói .

- Vậy thì phiền cậu tìm cách liên lạc với người nhà cô ấy gấp . Bệnh nhân có thai ngoài tử cung , hiện tại túi thai đó đã bị vỡ gây nên hiện trạng xuất huyết khá nghiêm trọng . Vậy nên chúng tôi đang cần gấp chữ kí của người nhà để thực hiện phẫu thuật ngay lập tức . Phiền cậu nhanh lên một chút giúp tôi .

Đang nghe bác sĩ nói một lèo mà không kịp tu duy xem nó có ý nghĩa gì . Cậu chỉ biết nội dung câu nói dài đó là nói Vân My đang rất nguy hiểm mà thôi . Không cần nghĩ nhiều cậu liền nói .

- Không cần đâu , đợi người nhà cô ấy tới có lẽ là không kịp rồi . Tôi , để tôi kí là được . Kí ở đâu, ông mau đưa đây tôi kí cho rồi mau vào đó cứu người đi .
 - Nhưng cậu là ..
 - Ông không cần biết tôi là gì của cô ấy . Tóm lại ông mau đưa cho tôi kí . Nếu để chậm trễ nhờ cô ấy xảy ra chuyện gì thì tôi sẽ san bằng cái bệnh viện này của ông đó . Ông còn đứng đây làm gì , mau vào trong cứu người đi . Còn giấy để tôi tự đi làm việc với phía bệnh viện .
- Dứt lời cậu liền lấy ra một tấm card , cũng chẳng rõ tấm card đó là gì mà vị bác sĩ kia nhìn vào thì vội vã nghe lời chạy ngay vào trong làm việc chứ không đòi hỏi gì nữa . Đang lại quay về ghế ngồi đợi cô thêm giây lát mà tâm tư cào xé dữ dội. Rốt cuộc cô gái bên trong có điều gì đặc biệt mà cậu phải điều đứng . Cô gái bên trong đó có quan hệ gì rõ ràng với cậu đâu mà tại sao con tim cứ mãi hướng về cô ta mà đập . Được chốc lát cậu lại lấy điện thoại soạn tin nhắn cho ai đó rồi gửi đi .
- “Nhắn cho tôi số điện thoại của tiếp tân Thu Ngân . Tôi cần gấp .”

Xong xuôi cậu mới kiên nhẫn đợi tin đáp trả . Vài phút sau đối phương cũng nhắn lại cho cậu thông tin mà cậu cần. Sau đó không đợi lâu cậu liền nhắn gọi ngay .

- Chị Ngân , là tôi Đang đây .

Chị Ngân bên kia nhíu mày suy nghĩ xem mình có quen ai tên Đang hay không . Sau đó chị cũng nhớ ra rồi hậm hực .

“ À , là cái cậu nhóc dám nói chuyện láo toét với tôi lần trước đó hả ? Sao, tìm số điện thoại của tôi để xin lỗi à ?”

- Tôi không rảnh như vậy , My có chuyện rồi , chị mau đến bệnh viện xem cô ấy giúp tôi đi .
 "Gì chứ , My nó làm sao ?"
 - Chị đến đây đi rồi hẳn nói , tôi không rảnh chăm người mang thai . Chị là phụ nữ chắc hiểu hơn tôi nên chị mau qua đây giúp tôi đi .
 "Ờ ờ được , để tôi đi xin nghỉ rồi tìm người xuống thế chỗ sau đó sẽ đến với My ngay ."
 - Không cần đâu , đợi lâu như vậy đến lúc chị tới đây chắc sẽ hết ngày mất . Chị cứ qua đây đi , những chuyện còn lại để tôi lo là được rồi .
 "Vậy .."
 - Vậy cái gì nữa chị mau qua đây đi .
 "Ờ ờ vậy tôi qua đó ngay đây , cậu nhắn cho tôi địa chỉ đi ."
 - Được .
 Chị Ngân vội vàng lấy túi xách rồi chạy đi như có ma đuổi . Vân My tuy không phải ruột rà thân thích gì với chị . Nhưng cả hai đã làm chung với nhau cũng lâu nên chị hiểu và thương My như em gái ruột của mình vậy .

Chị Ngân rời khỏi công ty trong giờ trưa đông đúc nên khi chị tới nơi thì Vân My cũng đã được đưa lên phòng hồi sức . Nơi đó không tiện có nhiều người vào trong nên khi thấy chị Ngân đang liền đi ra ngoài cùng chị .

- Sao rồi , con My nó làm sao vậy ? Sao đến nỗi phải nằm viện thế này chứ ?
 Đăng thở dài rồi đi ra phía hành lang gác tay lên đó buồn bã nói .
 - Chị ấy đi đánh ghen .
 - Cái gì , cái con điên này . Bụng mang dạ chửa mà đánh ghen cái gì chứ ? Sao nó không nói gì với chị hết vậy nè . Con này nó thương thằng Khánh đến nỗi hư hết đầu óc luôn rồi .
 - Có lẽ vì cô ấy biết đứa con cô ấy đang mang vốn không thể giữ được cho nên mới liều mạng như vậy đấy .
 - Cậu nói vậy là sao ? Tại sao không thể giữ được ? Đã xảy ra chuyện gì vậy ?
 - Cái thai đó là ngoài tử cunnhĩ .
 - Sao ?

Chị Ngân sững sốt hỏi lại cậu sau đó thần thờ đi lại phía cửa phòng bệnh mà nhìn vào trong đó thương xót .

- Sao ông trời cứ mãi trêu ngươi nó như vậy được chứ . Ba mẹ đã không còn , chồng thì như chó đực đi theo cái . Chỉ còn đứa con chưa rượng hình là điểm tựa cho nó ngay lúc này thôi mà cũng lấy đi mất . Vậy thì làm sao nó chịu nổi đây . Rồi bây giờ nó biết phải tính làm sao đây .
 - Chị ấy sẽ li dị và hoàn toàn tự do , tôi sẽ giúp chị ấy .

Lời Đăng nói ngay lúc này trong ngữ điệu có tới tám phần là uy lực . Chẳng hiểu nổi một cậu nhóc như vậy thì có thể hô mưa gọi gió thế nào mà lại nói câu nào chắc nịch câu đó như thế . Nhưng thôi mặc kệ đi , cứ lo cho Vân My trước rồi tính sau vậy.

Cả hai đang tần ngần đứng đó thid tiếng điện thoại Đang cũng vang lên . Vội lấy ra xem là ai gọi tới cậu mới đi ra chỗ khác nhấn nghe .

- Dạ ba .

" Con đang ở đâu vậy ? Sao đang giờ làm mà con đi đâu vậy ?"

- Ba có việc cần tìm gặp con sao ?

" Đúng vậy , mà con đang ở đâu mà im lặng thế ?"

- Con đang ở bên ngoài , ba có việc gì thì nói với con luôn đi .

" Vậy ba nói luôn , chiều nay Hoàng Tuyết nó về nước rồi ba sẽ mở tiệc mừng để chào đón nó luôn đó . Tối nay con phải có mặt sớm một chút để phụ ba chăm coi khâu chuẩn bị nha ."

- Ba định mời bao nhiêu khách ?

"Con cũng hiểu nhà chúng ta mà , đương nhiên phải mời nhiều một chút mới được chứ con ."

- Ba coi ai không cần thiết thì đừng mời . Mà tối nay có lẽ con sẽ đến trễ chút xíu rồi con đi ngay luôn . Con còn có việc cần giải quyết nữa . Tuyết nó có giận thì để con an ủi nó sau vậy .

Ông Khô nghe con trai khươat từ mà không rõ lí do nên liền tức giận .

" Từ khi nào mà con lo chuyện thiên hạ hơn chuyện của nhà vậy ?"

- Không phải như ba nghĩ đâu , con biết con đang làm gì mà .

" Đăng , con nói thật cho ba biết , con đang để ý đến ai phải không ? Nếu đúng là vậy thì tối nay con cứ mạnh dạn đưa nó tới buổi tiệc cùng chung vui với nhà chúng ta đi . Đây cũng là việc tốt mà có gì đâu con phải thần bí ?

Ai lại chẳng muốn đưa người thương về nhà ra mắt . Thế nhưng hoàn cảnh này có chút khác biệt . Cậu hiểu rõ tính tình của ba mình . Ông sẽ không dễ dàng chịu chấp nhận một cô gái đã qua một lần dồ . Vì vậy cậu cần phải dùng chiêu mưa dầm thấm lâu vậy .

- Vậy thôi được , ba nhấn cho con địa chỉ tổ chức đi . Tối nay con sẽ qua đó sớm giúp ba chuẩn bị đón Hoàng Tuyết về nhà .

" Nói đến đó là con đã vội lên qua chuyện khác rồi . Thôi vậy con nhớ qua là được rồi , để ba kêu người nhấn vị trí qua cho con ."

- Dạ .

Đăng trở vào trong thì chị Ngân đã vào phòng ngồi với My ở đó . Đăng không nỡ về lại càng không thể vào trong nên đành ngồi ngoài này chờ tin của cô . Bên trong đó , chị Ngân đang cầm tay cô rồi thủ thỉ tâm tình .

- Sao mà đại vậy My , có tức giận quá mức , có không kiềm chế nổi nữa thì cũng phải nói với chị để chị giúp mà chứ . Có ai lại như mày , đánh ghen lại đi một mình không ? Chị biết mày chắc cũng nín nhịn lâu lắm rồi . Hôm nay không nhịn được nữa nên mới làm càn như thế đúng không ? Có lẽ mày chưa bao giờ nghe câu đàn ông là loài hay ăn tạp nhất à . Thăng Khánh nó tư cách không tốt , đôi mắt cũng láo liên , cái miệng thì lúc nào cũng dẻo nhét là chị đã đoán được sớm muộn rồi cũng sẽ có ngày hôm nay mà . Thôi bây giờ vậy cũng hay , mày thoát được rồi chị cũng chúc mừng mày . Từ nay chị em mình tu nhau mà sống . Tỉnh lại rồi thì quên hết đi những chuyện không hay ho trong quá khứ nha . Đây là cột mốc mới của mày , chị sẽ cùng mày đi qua . À đúng rồi , chị thấy cậu Đăng kia hình như để ý mày đó .

Thằng đó ăn nói không hoa mỹ , tuy mới tiếp xúc không lâu nhưng chị thấy nó kiêu lời . Chị để ý thấy nó chỉ vì mày mà hành xử thôi chứ không có điều ngoa . Nếu nó thật sự để ý mày thì chị nghĩ nó không tồi đâu . Thôi , trước mắt mày cứ tỉnh lại rồi rảnh rỗi tỉnh lên nhé . Đời còn dài , trai còn nhiều sợ đêch gì thằng nào .

Chị Ngân trò chuyện với cô hồi lâu , nhưng có lẽ thuốc mê vẫn chưa hết tác dụng nên cô vẫn nhắm nghiền ngon giấc . Không biết cô có đang mơ một con mộng寐 đáng sợ nào đó không . Nhưng đôi lúc lại thấy đôi mày vốn hẹp kia nhăn nhó nhíu chặt vài lần .

Trời ngã về chiều , ánh hừng đỏ đằng tây chói chan nhưng cũng dịu dàng ấm áp . Đăng vẫn ngồi đó trầm ngâm nhìn vào trong phòng bệnh . Chị Ngân bây giờ mới đi ra ngoài muốn mua chút gì ăn . Vừa ra tới thì gặp Đăng còn ngồi đó , bộ quần áo cũng giống y lúc trưa nên ngạc nhiên hỏi .

- Cậu vẫn ngồi đây từ trưa tới giờ hả ? Không quay về công ty làm việc à ?

- Chị My sao rồi , đã tỉnh chưa ?

Cậu nhìn chị Ngân rồi trả lời một câu không chút liên quan . Chị Ngân bây giờ đã bình tĩnh hơn lúc trưa nên bèn ngồi xuống muốn hỏi vài câu giải tỏa thắc mắc .

- My nó chưa tỉnh đâu , mà này , cậu nói thật cho tôi biết xem cậu có quyền lực gì có đúng không ? Sao tôi nghĩ việc không xin ai , cũng không nhờ ai thay thế công việc mà cũng không bị cấp trên réo tên hết vậy ? Ngay cả cậu cũng nghĩ việc ngồi đây luôn . Phòng kinh doanh chẳng phải nhiều việc lắm sao? Hai đứa khốn nạn kia nghĩ rồi thêm cả cậu nữa thì sao anh Trọng chịu cho nghỉ được . Giọng điệu của cậu cũng kiên quyết dứt khoát lắm . Nói tôi nghe xem cậu là ai vậy ?

Chị Ngân nói ra hết những nghi vấn cứ mãi canh cánh trong lòng . Đăng nghe nhưng vẫn bình thản như không nghe rồi đứng dậy chỉnh lại quần áo .

- Nếu chị My chưa tỉnh thì tôi đi trước . Dù gì tôi cũng không vào đó cùng chị được nên thôi tôi về lo công việc trước sau đó sẽ quay lại đây sau . Chị có số điện thoại của tôi rồi đó , chị My có tỉnh thì báo cho tôi biết một tiếng .

Dứt lời cậu nhét hai tay vào túi rồi bước đi thẳng . Chị Ngân thấy thái độ lảng tránh này thì lại càng thêm nhiều nghi vấn . Nhưng Đăng không nói thì biết làm sao bây giờ . Không nhiều chuyện nữa , chị đứng lên đến phòng trực của bác sĩ nhờ y tá sang xem chừng Vân My giúp rồi mới đi mua chút gì đó bổ bụng .

Đăng quay về nhà nơi khu chung cư sát nhà My rồi tắm rửa cho khuây khỏa . Lát sau quay ra , thân hình cường tráng của một chàng trai trẻ với da dẻ mịn màng trắng trẻo tựa con gái chỉ quấn ngang thân dưới một cái khăn lông trắng khiến ai nhìn thấy cũng phải òn ẹo một điều đúng . Mái tóc phá cách bây giờ ướt đẫm , nước còn nhỏ giọt lên vòm ngực săn chắc trông quyến rũ giết người .

Anh đi đến tủ quần áo rồi lấy ra thêm một cái khăn khác lau lại thân mình cho khô ráo rồi mới chọn quần áo . Một bên toàn áo sơ mi nhiều màu đủ kiểu tối giản đến phá cách . Nhìn tới nhìn lui cũng đủ để choáng ngợp với độ xa hoa đắt đỏ của nó . Cuối cùng anh cũng quyết định chọn một chiếc áo sơ mi trắng đơn điệu nhưng chắc sẽ chói lóa trong buổi tiệc đêm . Hai cúc áo trên cổ được anh thả rộng không gài làm lộ ra vòm ngực khí thái . Chiếc quần tây âu đen cũng được anh chọn cùng đôi giày da đen bóng loáng . Mái tóc buông lòa xòa lúc này cũng được anh vuốt keo kéo ngược lên bóng bĩnh sang trọng . Đến tủ tư trang đeo lên thêm một bài phụ kiện lắc tay , nhấn làm điểm nổi bật . Xịt thêm một tí nước hoa mùi nồng nhẹ lưu luyến rồi mới đi ra ngoài . Vừa ra đến phòng khách thì tiếng điện thoại cũng reo lên .

” Thiếu gia , xe đến rồi , tôi đang đợi cậu dưới đường .”

- Ừ .

Trả lời ngắn gọn với tài xế sau đó cúp máy anh mới đi ra khỏi nhà . Xuống đến trước tòa chung cư thì đã có sẵn một xế hộp sang trọng Maybach đậu sẵn ở đó . Anh tới nơi là tài xế cũng kịp mở cửa cho anh ngồi vào . Nét mặt tài xế cung kính nể nan nhìn là biết không phải thân phận Đẳng là dạng vừa rồi .